

I. Arbeidshof Antwerpen, afdeling Hasselt, 16 februari 2021

Evaluatie arbeidsongeschiktheid - Artikel 100, §1 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 – Onmogelijkheid uitoefenen voltijdse job – Deeltijds werker kan beschikken over voldoende verdienvermogen – Deskundigenonderzoek – Bewijswaarde van het deskundig advies

Betrokkene haalde in casu aan dat zij niet meer in staat was om een voltijdse job uit te voeren.

De discussie is evenwel niet of betrokkene in staat is om een voltijdse job uit te oefenen. De vraag is of zij arbeidsongeschikt is in de zin van artikel 100, §1 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994. Overeenkomstig dit artikel moet er een vermindering zijn van het verdienvermogen met minstens twee derden.

In casu was er geen dergelijke vermindering van het verdienvermogen. Dit blijkt uit het feit dat betrokkene in de onmogelijkheid is om een voltijdse job uit te voeren. Het uitoefenen van een deeltijdse job of een job met een beperkte lichamelijke belasting, komt overeen met een behoud van een verdienvermogen.

Er werd een deskundige aangesteld om een onpartijdig advies te verkrijgen over de graad van arbeidsongeschiktheid van verzekerde. De bewijswaarde van dit advies, waarvan het Arbeidshof vaststelt dat het op deugdelijke wijze is opgesteld, is hoger dan deze van de stukken die beide partijen naar voren brengen.

Opdat sprake zou zijn van een deugdelijk en bruikbaar deskundigenonderzoek, is het niet noodzakelijk dat opnieuw fysieke onderzoeken worden uitgevoerd, in zoverre de deskundige rekening heeft gehouden met de verslagen die hem zijn voorgelegd en met de daarin opgenomen fysieke klachten.

A.R. 2014/AH/296

... t./RIZIV

...

3. Beoordeling

1.

Het voorwerp van het geschil betreft in essentie de vraag of de beslissing van 16 januari 2014 van het RIZIV rechtmatig is. Het RIZIV beslist daarin om ... vanaf 23 januari 2014 niet langer als arbeidsongeschikt te erkennen in de zin van artikel 100, § 1 van de Gecoördineerde Ziektewet.

De gerechtsdeskundige ... komt in zijn definitief deskundigenverslag van 5 oktober 2015 tot het volgende besluit:

“(/) Deze vrouw kent weliswaar een aantal atypische klachten van vermoeidheid en gegeneraliseerde spierpijnen in combinatie met een deconditionering, doch deze zijn niet van die aard dat een arbeidsongeschiktheid conform artikel 100 § 1 dient voorzien te worden vanaf 23 januari 2014.”

Vooraleer tot deze besluitvorming te komen, heeft de gerechtsdeskundige ... onderzocht. Hij heeft zijn onderzoeksbevindingen toegelicht, met een gemotiveerde detailbespreking van de bij ... bestaande medische problematiek.

Het besluit van de gerechtsdeskundige op basis daarvan luidt:

“... is een 42 – jarige vrouw die afstudeerde als publiciteitsfotografe en nadien enkele tewerkstellingen kende. Haar laatste arbeidssituatie was van 2007 tot 2012 bij de ... te Hasselt waarbij ze na langdurige afwezigheid ontslagen werd in 2013.

Op somatisch vlak: *zijn er atypische klachten van gegeneraliseerde spierpijnen en vermoeidheid die tot de tentatieve diagnose van CVS en fibromyalgie hebben geleid.*

Op sociaal vlak: *is er een poging gebeurd om haar terug op de arbeidsmarkt in te schakelen met GTB, doch ze werd “niet toeleidbaar” verklaard, wat betekent dat ze 2 jaar de kans krijgt om zich opnieuw te profileren op de arbeidsmarkt zonder verlies van uitkering.*

Op psychologisch/psychiatrisch vlak: *zijn er weinig aanknopingspunten tenzij dan slaapstoornissen. Vanuit een klinisch psychiatrische invalshoek zijn er argumenten om een persoonlijkheidsdisfuncties te weerhouden, doch dit werd tot op heden weinig geëxploreerd.”*

(verslag van de deskundige, dossier van de rechtspleging)

De advocaat van ... heeft met een brief van 11 september 2015 opmerkingen van ... op het voorlopig verslag overgemaakt aan de deskundige (bijlage bij het deskundigenverslag).

Deze opmerkingen zijn door gerechtsdeskundige ... beantwoord:

“Mijn antwoord is dat dr. ... voorbijgaat aan de gelezen verslagen met name van hemzelf waarbij hij melding maakt van een “late stage Lyme disease” waar hij onmiddellijk een meer dan 66 % werkonbekwaamheid aan koppelt. Ook dr. ... toont niet aan wat het probleem feitelijk is naar arbeidsrehabilitatie toe.

Ik meen dat de rechtbank zelf beslist welke expert wordt aangesteld in deze materie en ik ben het dan ook niet eens met dr. ... dat de expert in zijn voorontwerp voornamelijk de nadruk heeft gelegd op een psychiatrische problematiek.

Ik maak ook melding van het verslag van dr. ... de dato 16 januari 2014, het attest de dato 28 november 2014.

Ik meen dat mijn benadering een goede balans maakt tussen enerzijds somatische dan wel sociale maar ook psychologische en psychiatrische aspecten.

Op geen enkele manier zijn de stukken overtuigend naar de noodzaak van de toepassing van artikel 100 § 1 en dit vanaf 23 januari 2014.

Ik meen dat ik voldoende geantwoord heb op de bemerkingen van dr. ... en ga over naar het definitief besluit.”

2.

... betwist de bevindingen van de gerechtsdeskundige.

Zij merkt in de eerste plaats op dat het arbeidshof niet gebonden is door het advies van de deskundige. Dat is zonder meer correct maar doet op zich geen afbreuk aan de waarde van het advies dat deskundige ... heeft afgeleverd.

Het arbeidshof heeft deze deskundige aangesteld om een onpartijdig advies te verkrijgen over de graad van arbeidsongeschiktheid van De bewijswaarde van dit advies, waarvan het arbeidshof vaststelt dat het op deugdelijke wijze is opgesteld, is hoger dan deze van de stukken die beide partijen naar voren brengen, en met name dan de beoordeling van de arbeidsongeschiktheid door de behandelende artsen van ... of deze die zij raadpleegde enerzijds en door het RIZIV anderzijds.

3.

... verwijst daarnaast naar de opmerkingen die dr. ... maakte op het voorlopig advies van de deskundige. De deskundige heeft deze opmerkingen beantwoord (zie hierboven).

Zij werpt voorts op dat met het besluit van de deskundige geen rekening kan worden gehouden omdat deze geen fysiek onderzoek heeft gedaan maar enkel een psychiatrisch onderzoek.

Voor de verwijzing naar fysieke problemen verwijst zij hoofdzakelijk naar verslagen die reeds aan de deskundige waren voorgelegd, en met name een verslag van dr. ... van 7 november 2014 en één van dr. ... van 28 november 2014. De deskundige heeft blijkens zijn adres kennis genomen van deze verslagen en daarmee rekening gehouden bij de vorming van zijn advies. Hij neemt in zijn verslag een samenvatting op van de besluiten uit deze verslagen. Hetzelfde geldt overigens voor de verslagen van deze artsen van 16 januari 2014 en 15 februari 2014 (stukken 1 en 2 van ...).

Opdat sprake zou zijn van een deugdelijk en bruikbaar deskundigenonderzoek, is het niet noodzakelijk dat opnieuw fysieke onderzoeken worden uitgevoerd. De deskundige heeft rekening gehouden met de verslagen die hem zijn voorgelegd en met de daarin opgenomen fysieke klachten. In zijn finale besluit vermeldt hij overigens de "atypische klachten van vermoeidheid en gegeneraliseerde spierpijnen in combinatie met een deconditionering", waaruit blijkt dat hij deze fysieke klachten erkent. Zijn advies is evenwel dat deze niet van die aard zijn dat een arbeidsongeschiktheid conform artikel 100 §1 van de Gecoördineerde Ziektewet voorligt. Dr. ... en dr. ... hebben daarover een andere medische opinie. De deskundige werd precies aangesteld om daarover zijn onpartijdig advies te geven. Het arbeidshof stelt vast en is van oordeel dat de gerechtsdeskundige op accurate, gedetailleerde en gemotiveerde wijze zijn onderzoeksbevindingen in een definitief deskundigenverslag kenbaar heeft gemaakt, en dat het gaat om een voor het arbeidshof aanvaardbaar en bruikbaar deskundigenverslag dat als dienende adviesverlening in aanmerking kan worden genomen.

Er is geen reden om een aanvullend onderzoek te bevelen.

... dient aldus voldoende elementen aan te tonen die de bevindingen van de gerechtsdeskundige weerleggen, of die minstens ernstige twijfel doen ontstaan over die bevindingen.

Het arbeidshof oordeelt dat ... geen dergelijke elementen aantoont.

4.

... voert aan dat zij niet in staat is om fysiek belastende activiteiten uit te voeren, meer bepaald een voltijdse job. Dit zou blijken uit de door de deskundige gekende verslagen van dr. ... en ... en het latere verslag van dr. ... dat na het deskundigenverslag is neergelegd.

De discussie is echter niet of ... in staat is om een voltijdse job uit te oefenen. De vraag is of zij arbeidsongeschikt is in de zin van artikel 100 §1 van de Gecoördineerde Ziektewet. Overeenkomstig artikel 100, §1 van deze wet wordt als arbeidsongeschikt erkend, de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze haar vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon, van dezelfde stand en met dezelfde opleiding, kan verdienen door haar werkzaamheid in de beroepencategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door betrokkene verricht toen zij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die zij heeft uitgeoefend of zou kunnen uitoefenen hebben uit hoofde van haar beroepsopleiding.

Er moet dus een vermindering zijn van het verdienvermogen met minstens twee derden. Uit de onmogelijkheid om een voltijdse job uit te voeren, blijkt nog geen dergelijke vermindering van het verdienvermogen. Het uitoefenen van een deeltijdse job of een job met een beperkte lichamelijke belasting, komt overeen met een behoud van een verdienvermogen. Nergens blijkt uit dat dit verdienvermogen met twee derden verminderd was in het geval van

5.

Naast het onderzoeken van een ergospirometrie legt ... enkel een verslag neer van dr. ... van 31 oktober 2016 als stuk dat is opgesteld na het deskundigenverslag. Dit verslag van dr. ... doet niet twijfelen aan de bevindingen van de deskundige dat er geen arbeidsongeschiktheid is in de zin van artikel 100, §1 van de Gecoördineerde Ziektewet. Het bevat geen daarmee strijdige bevindingen;

Dr. ... besluit, na een opsomming van enkele testresultaten.

“Met deze waarden is het moeilijk om fysieke belastende (professionele) activiteiten uit te voeren. Door haar gebrekkige concentratie ten gevolge van neurocognitieve stoornissen is dit onmogelijk in een fulltime job.”

(stuk 7 van ...)

Dr. ... attesteert dus evenmin een arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 100 van de gecoördineerde Ziektewet. Uit zijn conclusie blijkt dat ... niet voltijds kan werken en geen fysiek belastende activiteiten kan uitvoeren. Fysiek niet belastend werk en/of een deeltijdse activiteit sluit hij niet uit. Zijn verslag bevat geen elementen waaruit een vermindering van het verdienvermogen met minstens twee derden kan worden afgeleid.

Besluit

De attesten en verslagen die ... neerlegt, weerleggen de bevindingen van de deskundige niet. Zij doen evenmin twijfel rijzen over deze bevindingen. De deskundige leverde een deugdelijk verslag af. Er is dan ook geen aanleiding voor het bevelen van een aanvullend onderzoek.

Het arbeidshof volgt het advies van de gerechtsdeskundige.

Het arbeidshof besluit dat ... vanaf 23 januari 2014 niet arbeidsongeschikt was in de zin van artikel 100, §1 van de gecoördineerde Ziektewet, en dat de beslissing van het RIZIV van 16 januari 2014 rechtmatig en correct is.

De eerste rechters kwamen tot hetzelfde besluit.

Het hoger beroep is ongegrond.

BESLISSING

Het arbeidshof,

Werkt het arrest van 28 mei 2015 verder uit.

Verklaart het hoger beroep ongegrond.

...